

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **M.Č.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 16.6.2014, č. j. MSK 58886/2014,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 25.8.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16.6.2014, č. j. MSK 58886, včetně souvisejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně a navrhl, aby věc byla žalovanému vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Uvedeným rozhodnutím k odvolání žalobce žalovaný přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 28.2.2014, č. j. SMO/078487/14/DSČ/Jav ve věci přestupku podle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a napadené rozhodnutí změnil tak, že ve výroku v popisu skutku z poslední věty vypustil slovo „nejméně“ a datum

27.2.2014 nahradil datem 17.10.2013 a ve zbytku rozhodnutí potvrdil. Žalobce namítal, že ke změně výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně došlo v jeho neprospěch, neboť může být opětovně obviněn ze spáchání stejného skutku, a to za období od 17.10.2013, na místo ode dne 27.2.2014. Pro žalobce jako obviněného tak nezákonná změna výroku znamená podstatné zhoršení situace, zejména v případě, kdy za přestupek, jímž byl uznán vinným, lze uložit opakovaně sankci pokuty v mnohonásobné výši, než která mu byla rozhodnutím žalovaného uložena. Dle žalobce žalovaný postupoval v rozporu s ust. § 90 odst. 3 správního řádu. Žalovaný měl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k dalšímu projednání.

Žalobce dále namítal, že nebyl vyzván k tomu, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům rozhodnutí, nebyl ani poučen, v jaké lhůtě tak smí učinit. Žalobce uvedl, že zcela legitimně očekával, že správním orgánem bude vyzván k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, zároveň bude uvědoměn o tom, kdy tak může učinit nejpozději. Místo toho správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, které lze označit za překvapivé, neboť vydání takového rozhodnutí nebylo možné očekávat. Žalovaný pochybil, když rozhodnutí potvrdil, neboť tímto aproboval nezákonný postup správního orgánu I. stupně.

Žalovaný v písemném vyjádření k odvolání navrhl zamítnutí žaloby. Nesouhlasil s námitkou žalobce, že napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně v neprospěch žalobce. Uvedl, že zkrátil dobu trvání skutku, pro který byl žalobce uznán vinným a rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak změnil naopak ve prospěch žalobce. Skutečnost, že žalobce neodstranil protiprávní stav, spočívající v neodevzdání řidičského průkazu, ani zahájení nyní soudem přezkoumávaného řízení o přestupku, a že tedy může být potrestán za přestupek v dalším navazujícím časovém období, vyplývá z charakteru přestupku jako trvajícího, a není relevantní pro posouzení, zda je změna prvostupňového rozhodnutí ve prospěch či neprospěch žalobce. K námitce, že žalobce nebyl vyzván k vyjádření k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, a ani mu k tomu nebyla určena lhůta, žalovaný uvedl, že v předvolání k ústnímu jednání ze dne 5.2.2014 byl žalobce poučen o tom, že právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí bude moci uplatnit v závěru ústního jednání po provedeném dokazování. K ústnímu jednání se žalobce bez omluvy nedostavil, stejně tak i jeho zmocněnec. V odvolacím řízení pak žalovaný neopatřoval žádné nové podklady, přičemž žalobce ani na výzvu správního orgánu nevznesl žádné odvolací námitky.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Oba účastníci s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovili souhlas. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba doručená soudu dne 25.8.2014 byla podána včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci k rukám jeho zmocněnce 24.6.2014. Poslední den lhůty připadl na neděli, takže poslední den lhůty byl nejbližší následující pracovní den, tj. pondělí 25.8.2014 (§ 40 odst. 3 s.ř.s.).

Ze správních spisů žalovaného a Magistrátu města Ostravy zjistil krajský soud následující skutečnosti:

Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 23.8.2013, které nabylo právní moci 11.9.2013, č. j. SMO/296231/13/DSČ/Mas byl žalobci uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců počínaje dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Ze sdělení Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 17.10.2013 vyplývá, že žalobce do dne 17.10.2013 příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností neodevzdal řidičský průkaz, nenahlásil jeho ztrátu či zcizení. Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, oddělení provozu autoškol a evidence řidičů dne 15.10.2013 sdělil správnímu orgánu I. stupně, že žalobce, kterému byla rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 23.8.2013, č. j. SMO/296231/13/DSČ/Mas s nabytím právní moci 11.9.2013, uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, nesplnil povinnost dle ust. § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Řidičský průkaz měl odevzdat do 18.9.2013. Správní orgán I. stupně 17.10.2013 vydal příkaz, jímž žalobce uznal vinným tím, že nesplnil povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne 11.9.2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí vydané Magistrátem města Ostravy pod č. j. SMO/296231/13/DSČ/Mas, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, a na podkladu kterého pozbyl řidičské oprávnění. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 18.9.2013, přičemž tuto povinnost dále nesplnil nejméně do dne 17.10.2013. Tímto jednáním porušil ust. § 94a odst. 2 ve spojení s ust. § 113 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku proti pořádku ve státní správě a proti pořádku v územní samosprávě dle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích a byla mu uložena pokuta. Proti příkazu, který byl žalobci doručen do vlastních rukou 23.10.2013, podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce Ing. M. J. (jehož zmocnění prokázal plnou mocí ze dne 25.10.2013), bez bližšího odůvodnění odpor.

Správní orgán I. stupně dne 28.11.2013 nařídil ústní jednání na den 7.1.2014. V předvolání k ústnímu jednání, které bylo doručeno žalobci do vlastních rukou 29.11.2013 a jeho zmocněnci 9.12.2013 bylo žalobci oznámeno, že je předvolán k ústnímu jednání ve věci shora uvedeného přestupku, z jehož spáchání je obviněn. Žalobci bylo dáno poučení podle § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích

o tom, že má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhopvat důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky, poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu o tom, že při ústním jednání mu bude umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Současně byl poučen dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích o tom, že věc může být projednána a o ní rozhodnuto v jeho nepřítomnosti, pokud se odmítne k jednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu s tím, že nemůže-li se ze závažných důvodů dostavit ve stanovenou dobu k ústnímu jednání, je povinen se bezodkladně omluvit prokazatelným způsobem a s uvedením konkrétních důvodů, pro které se nemůže na jednání dostavit a písemná omluva musí být správnímu orgánu doručena před zahájením jednání. Za důležité důvody nelze považovat běžné plnění pracovních povinností. Z obsahu spisu vyplývá, že ústní jednání nařízené na den 7.1.2014 bylo správním orgánem zrušeno, o čemž byl žalobce a jeho zmocněnec vyrozuměn. Správní orgán I. stupně 5.2.2014 nařídil ústní jednání na 27.2.2014 k němuž byl žalobce řádně předvolán 10.2.2014 a jeho zmocněnec 14.2.2014, přičemž předvolání k tomuto ústnímu jednání obsahuje zcela shodné poučení jako předvolání k ústnímu jednání na 7.1.2014. Před ústním jednáním si správní orgán I. stupně opatřil výpis evidenční karty řidiče ze dne 27.2.2014, z něhož vyplývá, že žalobci byl pravomocně k datu 11.9.2013 uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. K uvedenému datu žalobce pozbyl řidičské oprávnění. Zákaz řízení motorových vozidel byl vysloven po dobu od 11.9.2013 do 11.3.2014.

V protokolu o ústním jednání ze dne 27.2.2014 je zaznamenáno, že se žalobce ani jeho zmocněnec k jednání bez omluvy nedostavili. Správní orgán I. stupně věc projednal v nepřítomnosti žalobce a jeho zmocněnce, v souladu s § 51 a § 53 správního řádu provedl důkaz listinami, z nichž vycházel, a to sdělením oddělení provozu autoškol a evidence řidičů, rozhodnutím č. j. SMO/296231/13/DSČ/Mas, rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 170855/2013, výpisem z evidenční karty řidiče, příkazem a podaným odporem. 28.2.2014 vydal rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že nesplnil povinnost odevzdat řidičský průkaz příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne 11.9.2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí vydané Magistrátem města Ostravy pod č. j. SMO/296231/13/DSČ/Mas, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, a na podkladě kterého pozbyl řidičské oprávnění. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula dne 18.9.2013, přičemž povinnost nesplnil nejméně do dne 27.2.2014. Tímto jednáním porušil ust. § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku proti pořádku ve státní správě a proti pořádku v územní samosprávě dle ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích. Byla mu uložena pokuta ve výši 1.000,- Kč a dále povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce v zákonné lhůtě blanketní odvolání, v němž současně požádal o vyhotovení kompletní spisové dokumentace s tím, že si ji převezme osobně a současně požádal o stanovení přiměřené lhůty k doplnění odvolání. Z úředního záznamu ze dne 23.7.2014 vyplývá, že si zmocněnec žalobce převzal fotokopie listin spisu od č. I. 1 až 44. Usnesením ze dne

28.3.2014 byl žalobce vyzván, aby ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení usnesení doplnil odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a současně byl poučen, jak má doplnění provést, konkrétně musí uvést, v jakém rozsahu je rozhodnutí napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo a byl poučen o tom, že k podání podanému po této lhůtě správní orgán nepřihlédne podle § 36 odst. 1 správního řádu. Usnesení bylo doručeno zmocněnci žalobce do vlastních rukou 10.4.2014. Na toto usnesení nebylo reagováno a správní orgán I. stupně věc předložil žalovanému k rozhodnutí o odvolání. Žalovaný 16.6.2014 rozhodnutím č. j. MSK 58886/2014 přezkoumal předmětné rozhodnutí správního orgánu I. stupně a podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu je ve výroku v popisu skutku změnil tak, že z poslední věty vypustil slovo „nejméně“ a datum 27.2.2014 nahradil datem 17.10.2013 a ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí kromě jiného uvedl, že podle § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu obviněnému na základě pravomocného uložení zákazu trestu zákazu činnosti vznikla povinnost do 5 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, odevzdat řidičský průkaz, o čemž byl také poučen. Tato povinnost trvá po celou dobu, kdy obviněný není držitelem řidičského oprávnění. Posledním dne lhůty 5 pracovních dnů pro odevzdání řidičského průkazu byla středa 18.9.2013. Počínaje dnem 19.9.2013 pak nastal protiprávní stav spočívající v neodevzdání řidičského průkazu, který trval minimálně až do 27.2.2014, kdy bylo zjištěno z karty řidiče, že obviněný řidičský průkaz stále neodevzdal. Žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že obvinění v příkazu zní tak, že povinnost nebyla splněna nejméně do dne 17.10.2013 (datum vydání příkazu) a dále již nebylo v řízení toto obvinění změněno (rozšířeno), mělo být stejné znění obvinění i v napadeném rozhodnutí. Žalovaný učinil závěr, že není možné rozšířit obvinění, aniž by s ním byl obviněný srozuměn a měl možnost se ke změně před vydáním rozhodnutí vyjádřit. Z tohoto důvodu přistoupil dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ke změně v napadeném rozhodnutí spočívající v podstatě k navrácení se k původnímu a žalobci známému obvinění, kdy doba trvání nesplnění si povinnosti byla zkrácena a ohraničena datem 17.10.2013. Žalovaný dále uvedl, že provedenou změnou nemůže být obviněnému způsobena žádná újma. Trval-li protiprávní stav i po 17.10.2013, byl již založen nový skutek, pro který může být obviněný stíhán pro stejný přestupek v novém řízení. Protiprávní stav skončí až teprve odevzdáním řidičského průkazu, případně vrácením řidičského oprávnění, čímž povinnost odevzdat řidičský průkaz zanikne. Žalovaný ve svých závěrech odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 95/2007-69, č. j. 5 As 21/2007.

Podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Podle ust. § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, obviněný z přestupku má právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhopat

důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky. K výpovědi ani k doznání nesmí být donucován.

Krajský soud shledává nedůvodnou námitku žalobce, že mu správní orgán I. stupně neumožnil vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Ze spisu jak výše uvedeno, naopak vyplývá, že správní orgán I. stupně v souladu s citovanými ustanoveními umožnil žalobci seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Již v předvolání k ústnímu jednání na 7.1.2014 (které posléze bylo zrušeno), tak i v předvolání k ústnímu jednání na den 27.2.2014 bylo žalobci poskytnuto poučení o právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, současně mu bylo dáno na srozuměnou, že své právo může využít nejpozději při ústním jednání s tím, že v opačném případě bude správní orgán vycházet z toho, že svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu využít nechce a bude vydáno rozhodnutí. Jestliže se žalobce respektive jeho zmocněnec k ústnímu jednání dne 27.2.2014, k němuž byli řádně předvoláni (žalobce 10.2.2014 a jeho zmocněnec 14.2.2014) bez omluvy nedostavili, správní orgán mohl věc projednat v nepřítomnosti žalobce, jakožto obviněného z přestupku. Jestliže při ústním jednání již nebyl správní spis doplňován o žádné nové podklady, pouze stávající podklady byly provedeny zákonem předvídaným způsobem jako důkazní prostředky, nelze správnímu orgánu I. stupně v jeho postupu nic vytknout a žalobce na svém právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí zkrácen nebyl. Ostatně s nimi se mohl žalobce seznámit i v průběhu řízení o odvolání, čehož ovšem nevyužil, neboť do spisu jeho zmocněnec nahlédl až 23.7.2014, kdy převzal požadované listiny.

Prisvědčit nelze ani žalobní námitce, že změna prvostupňového rozhodnutí spočívající v tom, že ve výroku v popisu skutku bylo z poslední věty vypuštěno slovo „nejméně“ a datum 27.2.2014 bylo nahrazeno datem 17.10.2013, znamená podstatné zhoršení situace žalobce jakožto obviněného z důvodu, že může být opětovně obviněn za skutek, ze kterého byl uznán vinným správním orgánem I. stupně. V daném případě je nutno vyjít z toho, že jednání, jehož se žalobce dopustil, tj. přestupek spočívající v porušení povinnosti odevzdat řidičský průkaz podle § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, bylo jednáním, které mělo charakter trvajících správního deliktu. Žalobci byl pravomocně dne 11.9.2013 uložen trest zákazu činnosti. Dnem právní moci rozhodnutí, tj. dnem 11.9.2013 žalobce pozbyl řidičské oprávnění podle § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. žalobci na základě pravomocného uložení trestu zákazu činnosti vznikla povinnost do 5 pracovních dnů odevzdat řidičský průkaz. Posledním dnem lhůty 5 pracovních dnů byla středa 18.9.2013 a počínaje dnem 19.9.2013 pak nastal protiprávní stav, spočívající v neodevzdání řidičského průkazu. Tento protiprávní stav trval do dne 17.10.2013, jak vyplývá z obvinění v příkazu, přičemž datum 17.10.2013 je datum vydání příkazu a jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, dále již nebylo v řízení toto obvinění změněno – rozšířeno. Stejně obvinění pak mělo být i v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. S žalovaným lze souhlasit v tom, že není možné rozšířit obvinění, aniž by s ním byl obviněný srozuměn a měl možnost se ke změně před vydáním rozhodnutí vyjádřit. Z tohoto důvodu proto žalovaný přistoupil dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ke změně ve výroku napadeného rozhodnutí, v němž byla doba trvání nesplnění povinnosti odevzdat řidičský průkaz zkrácena a ohraničena datem 17.10.2013. Soud sdílí názor žalovaného, že provedenou změnou nemohla být žalovanému způsobena žádná újma.

Trval-li protiprávní stav i po datu 17.10.2013, jak vyplynulo z aktuálního výpisu evidenční karty řidiče, jedná se o nový skutek, pro který může být obviněný stíhán v novém řízení a proto je možné za trvající delikt v tomto odlišném časovém období opakovaně uložit sankci, což vyplývá právě ze skutečnosti, že předmětný přestupek má charakter trvajícího deliktu, a proto nelze tuto okolnost brát za relevantní pro posouzení, zda je uvedená změna ve prospěch či neprospěch žalobce. I když je zde totožný pachatel i protiprávní stav, je zde ovšem jiné časové období, po které nesplnění uvedené povinnosti trvá. S ohledem na shora uvedené žalovaný nepochybil, změnil-li napadené rozhodnutí správního orgánu tak, že ve výroku v popisu skutku z poslední věty vypustil slovo „nejméně“ a datum 27.2.2014 nahradil datem 17.10.2013.

Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské nám. č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 30.3.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně